

deks antama. Kõl ta hellitas Samu-
elit, ja mitme hea ja lõbbusa sannaga
püdis ta keik jälle heaks teha, mis ta
õlli pahhaste teinud; agga nüüd ei ait-
wad enam ühtegi, sest Samuel näggi
ja tundis kõi, et se ülestunnistamis-
se ja andeks pallumis- se assi waid silma
kirjaks õlli, mis ühhest sallalikkust ja
kawwalast süddamest õlli ülesträkitud.
Saul pallus kõi Samuelit, et ta pid-
di ni hea õllema ja temma jure jäma, ag-
ga trine ei tahtnud mitte jada, ta pid-
di ja pid- di kunninga jurest ärraminne-
ma; kui ta siis õlli minnemas, siis haf-
kas Saul ta kue õlmast finni, nenda et
se lõhki karrises; Samuel ütles sepär-
rast temma wasto, et nenda kui ta tem-
ma kobe lõhki karristanud, et sedda mõ-
da ka temma kunningriik pid- di sama
temma suggu kääst ärrawoetud ja ühhe
teisele antud, kes pid- di parrem õllema
tem.

temmast; Jummalä nou pid- di kõi siis
jäma siama se asja pärrast; sest Ta
ep õlle mitte innimehe, et ta peaks kah-
hetsema sedda nou, mis ta wõtnud in-
nimessega teha, kui ta üksford näinud
kuida teistforda se luggu parremaks ei
sage, et Ta pid- di teist nou wõtma, sest
ta näggi siin, et sedda parrandamis-
se asja ep olnud lota.

Nende kunninga allandlikkude pal-
wette pärrast läks Samuel õnieti Sau-
liga senna, kuhho temma läks; kui ta
nüüd senna sanud, ütles temma kunnin-
ga wasto, et ta pid- di lastma sedda A-
maleki kunningast Agagita ette tua, se-
samma tuli siis ni rõdinsaste Samu-
eli jure, õiete kui ei õlleks temmal karta üh-
tegi, et ta kõi teadis, et temmale nüüd
pid- di ots peäle tulles, ta ütles waid:
Tõeste, surma kibbedus on minnust ärra-
lahkunud. Kui ta siis sai Samu-
eli ette,
): (5
siis